Ανακοίνωση της ΟΚΔΕ για το διάγγελμα Τσίπρα: Τα μνημόνια τέλειωσαν – Ζήτω τα μνημόνια!

Στις 21/8 ο Τσίπρας, ξεπερνώντας κάθε όριο υποκρισίας, γελοιότητας και αμοραλισμού, απηύθυνε προς τον ελληνικό λαό ένα διάγγελμα πραγματική κοροϊδία για την «έξοδο» της χώρας από τα μνημόνια, στο οποίο είναι δύσκολο να βρει κανείς έστω καιμία πρόταση που να μην έρχεται σε κραυγαλέα αντίφαση με την πραγματικότητα.

1) «Τα μνημόνια της λιτότητας, της ύφεσης και της κοινωνικής ερήμωσης επιτέλους τελείωσαν.»

Όμως η πρόσφατη συμφωνία στο Γιούρογκρουπ διαψεύδει τον Τσίπρα αφού διαιωνίζει και βαθαίνει τα μνημόνια. Για τα Μνημόνια που ήδη εφαρμόζονται στο νέο καθεστώς «ενισχυμένης επιτήρησης» προβλέπεται «ρήτρα μη αντιστρεψιμότητας», ενώ έρχεται ο Αρμαγεδδώνας από τα ψηφισμένα μέτρα που δεν έχουν ακόμη εφαρμοστεί (μείωση αφορολόγητου και συντάξεων, χειροτέρευση καθεστώτος για «κόκκινα» δάνεια, πλειστηριασμούς, κατασχέσεις κ.ά.).

Ακόμη χειρότερα η ίδια συμφωνία διαιωνίζει και βαθαίνει το καθεστώς της Αποικίας Χρέους. Το τεράστιο δημόσιο χρέος -το 2009, το δημόσιο χρέος ήταν 129% του ΑΕΠ, σήμερα, μετά από 8 χρόνια βάρβαρων αντεργατικών μέτρων βρίσκεται στο 179%- δεν υπέστη καμία ελάφρυνση και η «βιωσιμότητά» του απειλείται διαρκώς με κατάρρευση, η εξυπηρέτησή του τις επόμενες δεκαετίες θα είναι τοκογλυφική (επιτόκια μεταξύ 4,5–6% ή και παραπάνω λόγω της αστάθειας στην περιοχή) και καταστροφική για τον ελληνικό λαό.

2) «Η χώρα μας ανακτά το δικαίωμα της, να ορίζει αυτή τις τύχες και το μέλλον της. (...) Χωρίς εξωτερικούς καταναγκασμούς. Χωρίς άλλους εκβιασμούς.»

Και πάλι τα συμφωνηθέντα του Τσίπρα και της κυβερνησής του τον διαψεύδουν.

Η «ενισχυμένη εποπτεία» των θεσμών θα είναι δρακόντεια:

i) Εποπτεία μέχρι την εξόφληση του 75% των δανείων προς την ΕΕ.

ii) Αυτόματη επιβολή επιπλέον «διαρθρωτικών» μέτρων από την Κομισιόν στο κηδεμονευόμενο κράτος.

iii) Αξιολογήσεις τέσσερις φορές τον χρόνο. Ταυτόχρονα έχει δρομολογηθεί δημιουργία νέων «Ανεξάρτητων Αρχών», που ελέγχονται άμεσα από την ΕΕ, αποσπούν σχεδόν κάθε οικονομικό έλεγχο από το ελληνικό κράτος και ενισχύουν το καθεστώς επιτροπείας/αποικίας χρέους.

3) «Χωρίς άλλες θυσίες του λαού μας.»

Το ψέμα αυτό είναι προφανές με βάση το 3ο Μνημόνιο και τις επικαιροποιήσεις του που προβλέπουν μέχρι το 2022 εξωφρενικά πλεονάσματα (σε αντίθετη περίπτωση ενεργοποιείται ο «αυτόματος κόφτης»): 3,56% του ΑΕΠ το 2018, 3,96% το 2019, 4,15% το 2020, 4,53% το 2021 και 5,19% το 2022. ενώ έχει υπογραφεί η διατήρηση των πλεονασμάτων μετά το 2022 στο 2,2% κατά μέσο όρο μέχρι το 2060 (!), πράγμα που δεν έχει πετύχει ποτέ καμία οικονομία στην ιστορία του καπιταλισμού.

Αυτά θα «πιαστούν» από την τρομακτική αφαίμαξη πόρων από την οικονομία, την παραγωγή και κυρίως τους εργαζόμενους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, με επιπλέον περικοπές–κατάρρευση των κοινωνικών υπηρεσιών και εξοντωτική υπερφορολόγηση.

Το ψέμα είναι επίσης προφανές όσο συνεχίζεται η ιδιωτικοποίηση σε οτιδήποτε είχε απομείνει (μεταφορές, ενέργεια, ύδρευση κ.λπ.) και η διάλυση του δημόσιου τομέα, της υγείας και της εκπαίδευσης.

Το ψέμα γίνεται ακόμη πιο προφανές και προκαλεί οργή αν αναλογιστούμε τα μέτρα για τα εργασιακά. Θα πρέπει καταρχήν να αναφέρουμε ότι το πραγματικό ποσοστό ανεργίας το 2017 ήταν 27,5% (1,5 εκ.) και η υποαπασχόληση ανέρχεται στις 350.000 άτομα. Στους παραπάνω δεν προσμετρούνται όσοι μετανάστευσαν κατά την μνημονιακή 8ετία (500.000 περίπου).

Ο αριθμός των εργαζομένων που λαμβάνει καθαρές μηνιαίες αποδοχές κάτω από 700 ευρώ ανέρχεται σε 37,5% το 2017 (13% το 2009), εκ των οποίων πολλοί με μισθούς των 100–400 ευρώ. Με βάση τα συμφωνηθέντα της κυβέρνησης, διατηρείται το καθεστώς των κατώτατων νομοθετημένων μισθολογικών ορίων (586,08 ευρώ και το ρατσιστικό 510,15 ευρώ για τους νέους κάτω των 25), οι τριετίες παραμένουν «παγωμένες» και με την μείωση του αφορολόγητου θα έχουμε μείωση 1 ως 3 μισθούς στο έτος.

Δηλαδή παρά τα φούμαρα που μας πουλάνε οι υπουργοί του Τσίπρα, ότι δήθεν παλεύουν για την επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων και των ΣΣΕ, έχουμε την εδραίωση της Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου, που τις κατάργησε. Την ίδια στιγμή μία σειρά νομοθετημάτων κάνουν πρακτικά αδύνατη την υπογραφή ΣΣΕ και την καθιστούν άνευ ισχύος αν αυτή γίνει κατορθωτή, ενώ τα μέτρα ενάντια στο δικαίωμα στον συνδικαλισμό και στην απεργία (άπιαστες «νόμιμες προϋποθέσεις», λοκ άουτ, φακέλωμα κ.λπ.) βρίσκονται μόνο στην αρχή τους.

Από εκεί και πέρα το διάγγελμα είναι ένας απέραντος τραγέλαφος. Οι αναφορές για μάχες ενάντια σε συμφέροντα και διαπλοκή, ενάντια στον κυνισμό της πολιτικής ελίτ, από τον άνθρωπο που μετέτρεψε το «ΟΧΙ» του ελληνικού λαού σε 3ο μνημόνιο, που ψήφισε και εφαρμόζει τα μνημόνια τα οποία εκλέχθηκε να καταργήσει, είναι ανεκδιήγητες. Η προσπάθεια να παρουσιάσει τον εαυτό του και την κυβέρνηση του ως εκπρόσωπο της θέλησ

ης και των πόθων του λαού, ενώ ισορροπεί στην εξουσία ακριβώς λόγω της υποχώρησης των αγώνων που οι προδοσίες του προκάλεσαν, είναι αχαρακτήριστες. Μόνο σαν τραγέλαφος μπορούν να σχολιαστούν και τα ψελλίσματα της άλλης όψης του μνημονιακού νομίσματος, της ΝΔ και του Κιν.Αλ. που από την μία διαψεύδουν την «έξοδο» του Τσίπρα και από την άλλη η μόνη εναλλακτική που έχουν να παρουσιάσουν είναι η πιο πιστή εφαρμογή των μνημονίων.

Η κυβερνητική προπαγάνδα για «σταθεροποίηση», «ανάκαμψη», «δίκαιη ανάπτυξη» κ.λπ, όπως και το διάγγελμα του Τσίπρα δεν έχει επαφή με την πραγματικότητα. Η πραγματικότητα είναι αμείλικτη και η αλήθεια βρίσκεται στην εξάντληση των δυνατοτήτων του ελληνικού καπιταλισμού με την διάλυση των βάσεων και του ιστού της οικονομίας, ειδικά στα μνημονιακά χρόνια.

Η όποια άνοδος των κερδών στην βάση του Νέου Συστήματος Εκμετάλλευσης της εργασίας που επέβαλλαν τα μνημόνια, δεν αναπληρώνει την παραγωγική βάση που φθίνει ασταμάτητα, ενώ οι επενδύσεις που γίνονται είναι μηδαμινές σε σχέση με ότι θα απαιτούνταν για να αντιστραφεί η αποεπένδυση και η μείωση της παραγωγικότητας που μεταφράζονται σε εξάπλωση της ανεργίας, της μετανάστευσης, της παιδικής θνησιμότητας, της φτωχοποίησης και εξαθλίωσης των εργαζομένων και λαϊκών μαζών. Αυτή η κατάσταση του χρεοκοπημένου ελληνικού καπιταλισμού δεν διορθώνεται με αλλαγή κυβερνήσεων. Όσες κυβερνήσεις και αν αλλάξουν, αν υπηρετούν το καπιταλιστικό σύστημα, τα πράγματα για μας τους εργαζόμενους θα γίνονται διαρκώς χειρότερα.

Το μόνο σημείο από το διάγγελμα το οποίο αξίζει να συγκρατήσουν οι εργαζόμενοι, η νεολαία και τα φτωχά λαϊκά στρώματα είναι το: *«Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ τις αιτίες και τα πρόσωπα που οδήγησαν τη χώρα στα μνημόνια»* και πρέπει να απαλλαγούν από αυτά το συντομότερο δυνατό. Η μόνη διέξοδος είναι να στηριχτούμε στις δικές μας δυνάμεις, στην ενότητα και την οργάνωσή μας. Με τους αγώνες μας να απαλλαγούμε μια και καλή από τα Μνημόνια και όλους αυτούς που τα υπηρετούν. Με μια πολιτική που θα βάλει στο κέντρο της τα συμφέροντα των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών μαζών, θα καταργήσει όλα τα βάρβαρα μέτρα, θα διαγράψει το χρέος, θα απελευθερώσει την οικονομία από το ζουρλομανδύα του ευρώ, θα οικοδομήσει μια κοινωνία αλληλεγγύης και ισότητας, μια Κοινωνία Σοσιαλιστική.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΔΙΕΘΝΙΣΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ